

kota in sestra dolgoletnega župana Jurkota. Da jo je vse ljubilo, je pokazal pogreb. Dne 3. marca se je zbralo mnogo prijateljev rajne, od katere se je poslovil domači župnik in g. upravitelj Jurko iz Dola, ki je posebno ganljivo govoril in izrekel v tolažbo upanje, ki nam križ govori, da se vidimo nad zvezdami. Omeniti je, da je prav lepo popeval domači pevski zbor, ki se je po svoje poslovil od dobre, blage žene. N. v m. p.!

Sv. Ana v Slov. goricah. Pred 14 dnevi je prenehalo biti srce blagemu nad vse priljubljenemu Rudolfu Bauman iz Ledineka, staremu 36 let. Bil je kovaški mojster, daleč na okoli znan in od vseh spoštovan. Pokojni si je šel iskat zdravja v Maribor, kjer je po težki operaciji na želodcu umrl. Globoko potrli 88letni oče, ki mu je bil sin Rudolf desna roka v kovačnici, je dal mrtvo telo prepeljati domov. Pogreb se je vršil 8. marca ob obilni udeležbi ljudstva. Bil je podporni član gasilnega društva, zato mu je gasilna četa skazala poslednjo čast. Domači g. župnik mu je spregovoril poslovilne besede, domači pevski zbor mu je zapel pretresljive žalostinke. Tebi, nepozabni Rudolf, bodi milostni sodnik tisti, ki te je tako naglo poklical s sveta! Preostalim naše sožalje!

Pršetinci pri Sv. Tomažu. V tiho, veliko prebrano gomilo tomaževskega mirodvora smo dne 1. marca položili ugodnega in daleč na okrog znanega moža Franca Cajnkarija, posestnika in kovača iz Pršetincev. Pred enim mesecem ga je bolezen priklenila na bolniško posteljo, s katere ni več vstal. Spreviden s tolažili sv. vere se je moral, komaj v 41. letu, za vedno posloviti od svoje žene, hčerke, sinčka in tete. Težko ga bo-

mo pogrešali, ker je bil spreten in dobrotljiv človek. »Slovenski gospodar« je zgubil z njim dopisnika in dolgoletnega naročnika. V hiši žalosti in na pokopališču se je od rajnega poslovil in žalujoče tolažil z ganljivimi besedami bratranec Jožef Ambrož. Počivaj v miru, dragi Franček, domačim naše sožalje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Dne 28. februarja je v Apačah mirno v Gospodu zaspala Ana Valentan. Učrvala je lepo starost 76 let. 14 tednov je udano prenašala večkrat potolažena s sv. zakramenti svojo trpljenja polno bolezen vodeniko. V božjem miru zdaj počivaj in sveti raj uživaj!

Sv. Andraž v Haložah. Dne 8. marca smo izročili materi zemlji truplo dolgoletnega našega šolskega upravitelja g. Vinka Stoklas. Pokojni je bil 40 let aktivni učitelj, 31 let je pri Sv. Andražu vestno in požrtvovalno učil in vzgajal našo mladino, zadnjih 13 let življenja pa je užival zasluženi pokoj v Zg. Leskovcu na vzorno urejenem posestvu, kateremu je posvečal veliko ljubezni, odkar ga je leta 1896 kupil. Bil je splošno priljubljen, ker je tudi sam znal biti dober in prijateljski napram vsakomur. Veliko je bilo njegovo prizadevanje za zgradbo novega šolskega poslopja. Tik pred svetovno vojno je užil srečo, da je lahko svoje ljubljene solarje prepeljal iz tesnih sob v krasne prostore nove šolske zgradbe, ki jo brez dvoma lahko uvrstimo med najlepše v Sloveniji. Rajni je bil pravi gospodarski strokovnjak zlasti v vinarstvu in sadjarstvu. Rad je priskočil s svojim svetom na pomoč. Lastne otrčke je gmotno dobro presarbel. Plačaj mu Gospod po njegovih delih!

kmetje, kateri bi imeli na stanu in hrani rudarje, bi dobili kak dinar za sol.

Ormož. Bolnica v Ormožu je sicer zasebna, ker je last jugoslovanske province križniškega reda, ki ima sedež v Ljubljani. Je pa dostopna vsem slovnim, posebno revnim. Pred svetovno vojno so bili vsi bolniki III. razreda brezplačno oskrbovani. Po vojni je to postalo sicer nemogoče. So pa vedno oskrbovani revni bolniki brez plačno, ki prinesejo ubožno spričevalo; nekaterim manj premožnim se znižava navadna oskrbina; za vse pa je oskrbina nižja nego v drugih bolnicah.

Jurovec pri Ptuju. Tukajšnja prostovoljna gasilska četa je 24. januarja imela svoj redni letni občni zbor. Zbora sta se udeležila tudi zastopnika občine Sv. Vid in zastopnik gasilske župe Ptuj. Izvolil se je nov upravni in nadzorni odbor, ki je tako sestavljen: predsednik Purg Avgust, poveljnik Mlakar Martin, njegov namestnik Kmetec Jakob, tajnik Majhen Anton, blagajnik Krajnc Ivan. — Gmotni položaj je težak, ker se dolgujejo velike vsote na gasilskem orodju. Zato smo prosili za dovoljenje tombole, katero nameravamo prirediti 2. maja, ob neugodnem vremenu ta dan pa 6. maja. Radi tega prosimo vse sosednje tovariške gasilske čete, da ta dan ne napravijo nobene prireditve, ampak pustijo to nedeljo nam, ki smo nujno potrebni denarnih sredstev.

Loče pri Poljčanah. Leto 1935 je bilo pri nas zelo dobro leto za jabolka ter so ljudje dobili precejšnje denarje za nje. Kupovali so jih različni trgovci, med njimi tudi neko društvo na Pobrežju ri Mariboru. To društvo je poslalo kupcem vzorce pogodb za nakupovanje jabolk, oziroma sadja. Sedaj pa si je to društvo kar naenkrat izmislilo, naj bi bili vsi posestniki in neposestniki člani tega društva ter je predzadnji teden poslalo vsem terjatev članarine v znesku 600 Din. S tem pa se mi ne strinjamo, ker

mi nismo podpisali pogodb za članarino, ampak pogodbe za prodajo jabolk, oziroma sadja. Če so mislili dobiti člane za društvo, bi bili morali prej objasniti, kaj pomenijo tiste pogodbe. Toda vsi kupci so rekli, da so to pogodbe za jabolka, oziroma sadje. Kmetje in posestniki, ne dajte se kar v plačilo, da bi ne vedli sploh za kaj gre!

Prihova. V ponedeljek 1. marca ponoči je pogorel Kocjanov hlev pri njegovi viničariji v Kačjeku, župnija Prihova pri Konjicah. To je že peti požar tekom dveh let v tej vasi. Ali morda kdo nalašč požiga? Tudi leseni cerkveni hram je v tem požarnem programu in še par drugih. Tako se čuje. Ali so res tako brezbožni in škodoželjni ljudje v tej okolici? Morda pa je le prazen strah. Strah je pa le huda reč. — V letošnjem predpustu so se na Prihovi poročile tri neveste. Dobršek Marija iz Kačjeka je postala zvesta družica škorjanc Alojzija, mežnarja pri Sv. Barbari v župniji Čadram. Rada je še kot dekle krasila Joštovo cerkev na Prihovi, za kar se ji zahvalimo. Sedaj bo pa nadaljevala to navado pri Sv. Barbari. Potočnik Helena iz Prepuž je šla k Orešič Janezu v župnijo Laporje. Brumec Brigita se je pa pridružila Golob Francu v Perovcah, nadžupnija Konjice, in postala njegova Golobička. Na veseli gostiji so nabrali svatje 86 Din za veliki oltar Matere božje. Naj omenimo še dve poroki prihovskih nevest, ki so pa ušle v druge župnije k poroki. V Mariboru pri sv. Magdaleni se je poročila tukajšnja gđc. učiteljica Frida Mažera z g. Barta Alojzijem, zasebnim uradnikom v Mariboru. Rebernak Terezija iz Spodnjega Grušovja, ki je poročila Kruhar Janeza v Markečicah, župnija Čadram, pa je odjadrala čez hribe in doline, čez vode in ravnine tje v skriti špitalič k poroki. Šlo je vendar vse brez nesreče. Le fantje niso bili srečni, ker niso dobili običajne »mavte«. — Prihovljani hočemo tudi napredovati v vseh zadevah. Nova cesta se nam gradi. Od glavne ceste Ljubljana—Maribor se odcepi na Križencih, sredi med Konjicami in Slov. Blstrico. Polovico je že tlakovane, drugo polovico pa upamo, da nam bo konjiški cestni odbor z g. svetnikom Franc Hohnjecem na čelu zgradil še tekoče leto vsaj do šole, če ne do mežnarja. Sedaj prosimo še za vodovod, za pošto in za elektriko. Pa še dom bi si radi »spuvali«. Ali bo šlo? Le korajžo! Če vse ne, pa vsaj nekaj bomo dosegli.

»Lepa si, lepa si, Roža Marija!« Valovi ljudi po ulicah v Ljubljani o priliki evharističnega kongresa, valovi ljudi v Mariboru o priliki Slomšekovih praznikov... In ti valovi niso bučali, ti valovi so peli: »Lepa si, lepa si, Roža Marija!« Po vijugasti cesti z Otoč preko mostu in na breg smo šli tih. Ko smo prišli skozi gozd na vrh, smo zagledali cerkev, dom Marije Pomagaj, pa smo zapeli: »Lepa si, lepa si, Roža Marija!« Ob sestankih Marijinih družb se vsak mesec oglašajo, kot da bi bila društvena himna: »Lepa si, lepa si, Roža Marija!« In v letu 1937 bomo ves mesec maj prepevali: »Lepa si, lepa si, Roža Marija!« Zato izidejo posebne šmarnice, ki bodo imele za predmet premišljevanja po tej naši domači pesmi. Te edinstvene šmarnice nam je nargal znan pridirgar, bivši spiritual v mariborski bogoslovnici, sedaj župnik na Hajdini, č. g. Alojzij Skuhala. Dve posebno značilni črti ima njegova knjiga: Praktična je in lepa! Mnogo se obravnava krivda in kazni človeškega rodu in pa milost, ki nam je bila dana po Mariji. Veliko važnost se polaga na evharistično vzgojo našega ljudstva in na češčenje sv. Duha, posebno še o binkoštnih praznikih in na Telovo, ki se letos praznujejo v mesecu majniku. Šmarnice so prijetna knjiga, ki se čitajo kot črtico mikavno. Da boste mogli dobiti šmarnice pravočasno, prosimo, da jih takoj naročite. Knjiga izide koncem meseca marca 1937.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Dne 7. marca ob 10. uri dopoldne je prihitela razen par JNSarskih, mačkovskih in komunističnih varführerjev, nepričakovana množica dobrih Marječanov, da pokaže svojo ljubezen in popolno vdanost slovenskemu edinemu voditelju dr. Korošču, da pozdravi svojega slovenjgoriškega kmetijskega prijatelja g. Žebota in da sliši zopet od njega, ki mu zaupa, kaj podučnega in novega. Gospod Franjo Žebot nam je jasno in točno orisal veliki pomen in pošteno delo JRZ, ki ga danes vodijo ljudje, zares možje, kot dr. Korošec, dr. Stojadinovič in dr. Spaho. Ob koncu je z žalostnim srcem omenil največjo rak-rano naših lepih Slovenskih goric, vedno številnejša krvoprelitja, zverinska umorstva in surove podobnosti. Po izvolitvi novega odbora se je predsednik kanonik g. Franceš s prisrčnimi besedami zahvalil za trud, iskrene besede in nove pobude g. Žebotu in lepo uspeli občni zbor zaključil.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Gospodarske razmere so skrajno tako slabe, da je aredna hiša, kateri ni slabo za vsakdanji kruh. Zaslužka prav nobenega, prodati nič in potem ni denarja, niti za sol in za petrolej. Naš dobri g. župnik Frančišek Magdič je moral zopet v bolnico. Vsi farani mu želimo skorajšnje zdravje. — Nekaj upanja nam je dala vest, da se je otvoril na novo premogokop v Ključaroveh, kateri ni obratoval več let. Koč vodja podjetja je nastavljen pri ljudstvu zelo priljubljen g. F. Ferleš, kateri je že enkrat bil v tem rudniku delovodja in se ga vsak z veseljem in hvaležnostjo spominja. Zaenkrat je zaposlenih 40 delavcev, a po zagotovitvi g. Ferleša bo v kratkem število narastlo na 150, kar vsi želimo. Saj bi bilo s tem pomagano delavcem in voznikom in tudi naši

Gradiše pri Slovenjgradu. Pred volitvami v narodno skupščino leta 1935 so se nam obljubljale vse mogoče in nemogoče stvari. Marsikateri volilec je slišal te obljube ter šel volit. Mno, go jih ni šlo volit in so prav storili. Marsikateri volilec je sedaj razočaran, ko g. poslanca ni več na svetlo v naš okraj. Pač pa smo čitali v časopisu, kakšen govor je imel v narodni skupščini. Če se bo opogumil ter prišel med nas, mu bomo pokazali kapele in cerkvice po naših hribih ...

Sv. Andraž v Halezah. Občinska cesta, ki vodi na pokopališče je samo 300 m dolga, pa je v takem stanju, da so rajni na tej poslednji svoji poti še enkrat v »smrtni nevarnosti«. Pogrebelci, zlasti nosilci, se pogrezajo čez gleženje v ilovico, kadar je deževno vreme. Že ponovno je bila ta cesta agitacijski šlager o priliki volitev. Poprava je nujna!

Maša Nedelja. Može JRZ in Slomšekovo prosvetno društvo so skienili, postaviti si svojo lastno dvorano s pomočjo dobromislečnih župljanov in blagih sosedov. Naveličali smo se namreč prositi za tujo dvorano, posebno če, kakor zadnjič, najprej obljubijo prostor, pozneje pa spet prekličejo. Svočas so nam pravili, da je doseđanji »društveni dom« postavljen za vsa društva, in kadar bo plačan, bo društvom brezplačno na razpolago. No, naše Prosvetno društvo je poleg državne takse moralo še za lokal dozđaj plačevati od vstopnine 20% in še luč posebej. torej do 30%, dasi je dom že davno poplačan. Za politične shode, ki so pri nas zelo potrebni, pa naša stranka sploh ni dobila dovoljenja uporabljati Društveni dom, še tudi zdaj ne, ko smo vladna ali državna stranka. Tako sta z lastno-ročnim podpisom odločila dva gospoda in še izjavila, da se čudita, kako smo si upali za kaj takega prositi državno organizacijo. Zborovali smo potem, kakor navadno, pod milim nebom, Prosvetno društvo pa je s svojo igro preteklo nedeljo raje šlo k Sv. Jurju, kjer so ga prijazno sprejeli. Povrh naše društvo nikdar ni moglo imeti n. pr. Miklavževega večera in je naša deca morala ostajati brez te ljube jim prireditve, ali vsaj brez daril, kar je še bolj trdosrčno in se je od gotove strani izrabljalo v neprimerno agitacijo. Tudi proslav državnih praznikov naše društvo ni moglo prirediti, ker so ti in vsi drugi boljše datumi bili vnaprej zasedeni, tako da so ob takih prilikah samo nekateri kazali svoj patriotizem. Da je za razna zborovanja in sestanke drugih naših organizacij, n. pr. Marijinih družb, za knjižnico in čitainico v župnišču pretesen prostor, je tu dovolj znano. Vsemu temu hoče odpomoči in še drugim blagim namenom hoče služiti nova dvorana na cerkvenem prostoru. Da je stvar res dobra in potrebna, se vidi iz tega, da ima v gotovih ljudeh že svoje sovražnike, ki so bojda pisali prosvetnemu ministrstvu, naj nam ne daje kake podpore, naročili nekemu gospodu, naj pazi, da ne bi občina ali konkurenčni odbor kaj prispevala itd. Le pomirite se, okoli teh ne bomo hodili! Spet drugi pravijo, zakaj raje ne zidamo nove cerkve, ker je stara pretesna. Zares, ko bi to pravili njeni redni obiskovalci, bi jih še poslušali; ker pa to govori najbolj tiati, ki cerkev malokdaj vidijo od znotraj, vemo, kaj iz njih govori. Zato pa, Malonedelčani, le pogumno na delo za dobro stvar! Vse župnije v okolici že imajo takšen lokal. Može gospodarji, postavite potomcem spomenik svoje požrtvovalnosti za versko-nravno, pristno-slovensko in jugoslovansko vzgojo in prosveto svojih otrok! Mladina, pokaži svojo navdušenost za novi prosvetni dom, ki je namenjen predvsem — tebi!

Cadram. Na cvetno nedeljo 21. marca je po prvem cerkvenem opravilu ustanovni zbor

Kmečke zveze. Na zborovanju, ki se vrši v Društvenem domu, govori prof. dr. Josip Honjčec. Vljudno vabljeni vsi, ki se zanimajo za velevažno kmečko organizacijo!

Bočna. Ko popotnik od daleč zagleda vas Bočno, obkroženo od travnikov in rodovitnih njiv, ter potisnjeno v okrilje visokih gozdnih grebenov, si misli: Kako mirno življenje imajo tukajšnji prebivalci! Toda moti se popotnik v svoji sodbi. Kajti v poznih nočnih urah prebudi mirne vaščane iz sladkega spanja vpitje nedorastle mladine. Toplo priporočamo vsem tistim, ki so pri društvu »nočnih čukov«, da vsaj toliko odjenjajo, da se bodo popotnikove nade vsaj delno uresničile! Starše pa opozarjamo, da boljše pazijo na takšno mladino!

Male dole - Jankova pri Vojniku. Dne 21. februarja je bil pri g. Antonu Lápovšek v Jankovi dobro obiskan shod. Govoril je Goršek Josip iz Frankolovega, ki je v jedrnatem govoru razložil nesrečno politiko mračnega diktatorskega režima, katerega slovenski narod pozna pod »slavnim« imenom JNS. Ustanovila se je krajevna organizacija JRZ, katere predsednik je Ofentavšek Ignac. Naša stranka bo pod vrhovnim vodstvom g. dr. Korošca vsikdar in povsod delala pošteno in pravično za svoj narod.

Penikva ob juž. žel. Od 28. febr. do 7. marca smo v proslavo dvajsetletnice župne cerkve sv. Martina in podružne cerkve sv. Ožbalta obhajali sv. misijon pod vodstvom gg. misijonarjev od Sv. Jožefa nad Celjem. Spovedancev je bilo 1800, obhajancev 3600. Vsi verniki, ki so se udeleževali misijonskih pobožnosti, so sedaj izredno srečni in veseli. Iz dna srca kličejo gg. misijonarjem: Bog plačaj!

Laški okraj. Ponižnost in molčečnost sta lepi čednosti. Takšni ljudje so v družbi priljubljeni, ker se navadno nikomur ne zamerijo in so na glasu, kakor da bi jih ne bilo. Tudi o petomajskem poslancu našega okraja g. Rudolfu Pleskoviču je šel ta glas. Že pred volitvami na shodih ni veliko govoril, pa tudi bolj malo obljubil. Udeležba na shodih je bila bolj plača. Ljudje se niso brigali mnogo za njega in ne za njegove govore, ker se je že naprej govorilo, da mora biti on izvoljen. Ko pa so minule volitve, ga sploh ne vidimo več in ne slišimo ničesar o njegovem delu. Nekateri sploh ne vedo, da je g. Pleskovič poslanec, ampak menijo, da je še vedno poslanec g. profesor Pavlič. Šele v torek 2. marca zvečer je g. Pleskovič v skupščini nekaj bolj glasno nastopil. Razprava v skupščini se je vršila ravno o šolstvu in smo mislili, da bo on kot učitelj povedal, kako manjka učiteljev v laškem okraju, tako n. pr. v Turju, Jurkloštru, v Sv. Miklavžu in drugod, čemur je kriv nesrečni centralizem, katerega so ravno pomagali uveljaviti politični somišljeniki iz politične stranke, kateri pripade g. poslanec Pleskovič. Pa g. poslanec ni govoril o tem, ampak je pretakal solze vsled tega, ker nimamo več razlikovanja državotvornih in protidržavnih elementov. Njegov govor je izzvenel v bričko žalost, ker srbski politiki, ki so sedaj na vladi, računajo s tistimi, ki predstavljajo ogromno večino slovenskega naroda, s tistimi, ki imajo zapisano v svojem programu, da je le dober Slovenec tudi dober Jugoslovan. Svetujemo g. Pleskoviču in tovarišem od JNS, da le naj razkazujejo svetu svojo bol in žalost, toda zaradi grehov, ki so jih storili takozvani svobodomišelniki in naprednjaški elementi nad lastnim narodom, katerega so s centralizmom gospodarsko upropastili, na zunaj pa prikazovali kot državni nezvestega. To spoznanje in kesanje nad grehi lastne stranke bo prva pot k poboljšanju.

Homburg-Hochheide ob Porenju v Nemčiji. V nedeljo 14. marca se je vršil v Karnapu pri Es-

senju občni zbor Jugoslovanske katoliške narodne zveze. Zborovanja se je udeležil tudi generalni konzul g. Pantič, izseljeniški komisar g. Samec in konzularni uradnik g. Matekovič. Duhovnemu voditelju zveze g. svetniku Tensundernu se povabilo na ta občni zbor ni moglo dostaviti, ker se še ni vrnil od evharističnega kongresa na Filipinih. Navzočih je bilo 12 društev sv. Barbare in sedem roženskih bratovščin. Radi spremembe društvenih pravil v zunanji obliki, ki pa je bila zelo potrebna, da se prilagodimo časovnim razmeram v Nemčiji ter si zasiguramo obstoj naše organizacije od strani oblasti, se nekaj društev ni odzvalo povabilu. Predsednik g. Lindič je v jedrnatih besedah pozdravil vse navzoče, posebno pa predstavnike naše države. Obžaloval je, da se naš duhovni vodja g. svetnik Tensundern ni mogel udeležiti tega zbora. Poročal je potem kratko o letnem delovanju naše zveze in slovenske pisarne. Zapisnikar Sapotnik je poročal obširno o poteku zborovanj, proslav, kakor tudi o ukrepih prošlega dela. Poročilo blagajnika g. Vabiča so navzoči predsedniki in predsednice z velikim zadovoljstvom pozdravili, ker je blagajna koncem leta izkazovala znatni preostanek. Pri volitvi zveznega odbora so kazali volilci toliko edinstva in složnosti, kakor je dosedaj pri volitvah še nikdar nismo opazovali. Enodušno je bil izvoljen stari odbor: predsednik Ivan Lindič, podpredsednik in blagajnik France Vabič, zapisnikar Martin Sapotnik, II. podpredsednik Anton Hrovat, pregledovalca računov Andrej Breznikar in Jožef Čič. Složno in vzorno gospodarstvo zveze je na g. generalnega konzula Pantiča tako vplivalo, da je takoj podaril zvezi 100 mark, za kar mu bodi tem potom izražena najprisrčnejša zahvala!

Peter Rešetar rešetari.

Pod pritiskom! Ko sta prišla sedaj šele dva poslanc, ki sta bila tudi 5. maja 1935 izvoljena, prvič v skupščino in nista mogla dalje zdržati izven parlamenta, sta se opravičevala, da sta prišla v skupščino pod pritiskom volilcev. S tem nista povedala nič novega, saj je marsikateri poslanec v skupščini, ki je prišel tja pod pritiskom volilcev. Ko sem hotel zadnjič o tej stvari malo več povedati, kdo je izvajal pritisk, sem prišel sam pod pritisk. Sploh se vsi dogodki razvijajo pod pritiskom razmer, le kam bomo prišli, če bomo drug drugega stalno pritiskali!

Poslovodeči JNS podpredsednik Pirkmayer na rešet. Če vzamem jaz koga na rešet, ga lepo prijazno pretresem. Pretekli teden pa so se drugi ljudje lotili samega poslovodečega JNS podpredsednika, ki pa se ni kar tako dal in se je z vsjo silo otepaval. Čudno pa je to, da slovenski liberalci vedno, kadar jim je treba rešitve, najdejo zavetje pod kako klerikalno streho. Tudi sam gospod Pirkmayer se je v tem slučaju zatekel pod okrilje samega »Slovenskega gospodarja« in njegovih prostorov v Cirilovi tiskarni. To je sedaj drugi slučaj, da so se v teh krogih spomnili na zasluge Cirilove tiskarne za osvobojenje, ki je na svoj popolen riziko dajala zavetja Narodnemu svetu. Enkrat preje je že bilo, ko so se tudi spomnili na Cirilovo tiskarno, to je bilo tedaj, ko so prišli v njo ponoči Orjunaši ter so razbili stroj, ki je tiskal plakate generala Majstra. Pa čeprav se je gosp. Pirkmayer zatekel v to varstvo, jaz kljub temu ne verujem, da se je rešil rešeta, debata se je prehitro začela, ker stari ljudje v Ptujju še živijo in ker se v uredniških prostorih »Slovenskega gospodarja« sedaj nahaja rešet, ki ne mluje in bo tudi take, ki se kot brodolomci zatečejo pod